

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. decembrī iesniedza Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) – Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Oglā Ahmedbekov/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Lieta C-652/16)

(2017/C 086/14)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāji: Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Oglā Ahmedbekov

Atbildētājs: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai no Līguma par Eiropas Savienības darbību 78. panta 1. punkta un 2. punkta a), d) un f) apakšpunkta, kā arī no Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvas 2013/32/ES⁽¹⁾ par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (pārstrādāta versija) preambulas 12. apsvēruma un 1. panta izriet, ka šīs direktīvas 33. panta 2. punkta e) apakšpunktā paredzētais pamatojums starptautiskās aizsardzības pieteikuma uzskatīšanai par nepieņemamu ir tiešas iedarbības norma, ko dalībvalstis nedrīkst atstāt nepiemērotu, piemēram, piemērojot labvēlīgākas valsts tiesību normas, saskaņā ar kurām pirmais starptautiskās aizsardzības pieteikums – kā prasīts direktīvas 10. panta 2. punktā – vispirms ir jāizskata no tāda viedokļa, vai pieteikuma iesniedzējs ir kvalificējams kā bēglis, un pēc tam no viedokļa, vai viņš ir tiesīgs saņemt alternatīvo aizsardzību?
- 2) Vai no Direktīvas 2013/32 33. panta 2. punkta e) apakšpunkta saistībā ar šīs direktīvas 7. panta 3. punktu un 2. panta a), c) un g) punktu, kā arī preambulas 60. apsvērumu izriet, ka pamatlietas apstākļos starptautiskās aizsardzības pieteikums, ko pavadīta nepilngadīgā vārdā iesniedzis viens vecāks, nav pieņemams, ja pieteikums tiek pamatots ar to, ka bērns ir tādas personas ģimenes loceklis, kas ir pieprasījusi starptautisko aizsardzību ar pamatojumu, ka tā ir bēglis Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu 1.A panta izpratnē?
- 3) Vai no Direktīvas 2013/32 33. panta 2. punkta e) apakšpunkta saistībā ar šīs direktīvas 7. panta 1. punktu un 2. panta a), c) un g) punktu, kā arī preambulas 60. apsvērumu izriet, ka pamatlietas apstākļos starptautiskās aizsardzības pieteikums, kas iesniegts pilngadīgas personas vārdā, nav pieņemams, ja kompetentās administratīvās iestādes procedūrā pieteikums tiek pamatots tikai ar to, ka pieteikuma iesniedzējs ir tādas personas ģimenes loceklis, kas ir pieprasījusi starptautisko aizsardzību ar pamatojumu, ka tā ir bēglis Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu 1.A panta izpratnē, un pieteikuma iesniedzējs tā iesniegšanas brīdī nav tiesīgs veikt algotu darbu?
- 4) Vai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 13. decembra Direktīvas 2011/95/ES⁽²⁾ par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādāta versija), 4. panta 4. punktu saistībā ar šīs direktīvas preambulas 36. apsvērumu ir nepieciešams, lai vērtējumā, vai pastāv pamatotas bailes no vajāšanas vai reāls risks ciest būtisku kaitējumu, tiktu ņemti vērā tikai fakti un apstākļi, kuri attiecas uz pieteikuma iesniedzēju?
- 5) Vai saskaņā ar Direktīvas 2011/95 4. pantu saistībā ar tās preambulas 36. apsvērumu un Direktīvas 2013/32 31. panta 1. punktu ir pieļaujama dalībvalsts judikatūra, kurā:
  - a) kompetentajai iestādei tiek noteikts pienākums izskatīt vienas ģimenes locekļu starptautiskās aizsardzības pieteikumus kopējā procedūrā, ja šie pieteikumi ir pamatoti ar tādiem pašiem faktiem, konkrēti ar apgalvojumu, ka tikai viens no ģimenes locekļiem ir bēglis;

- b) kompetentajai iestādei tiek noteikts pienākums apturēt procedūru par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, ko iesnieguši ģimenes locekļi, kuri individuāli neatbilst šādas aizsardzības nosacījumiem, līdz brīdim, kad tiks pabeigta procedūra par ģimenes locekļa pieteikumu, kas iesniegts ar pamatojumu, ka attiecīgā persona ir bēglis Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu 1.A panta izpratnē;

vai šī judikatūra ir pieļaujama arī, ņemot vērā tādus apsvērumus kā bērna intereses, ģimenes vienotības saglabāšana un tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, kā arī tiesības palikt dalībvalstī līdz pieteikuma izskatīšanai, proti, pamatojoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 18. un 47. pantu, Direktīvas 2013/32 preambulas 12. un 60. apsvērumu, kā arī 9. pantu, Direktīvas 2011/95 preambulas 16., 18. un 36. apsvērumu, kā arī 23. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvas 2013/33/ES⁽³⁾, ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai, preambulas 9., 11. un 35. apsvērumu, kā arī 6. un 12. pantu?

- 6) Vai no Direktīvas 2011/95 preambulas 16., 18. un 36. apsvēruma, kā arī 3. panta saistībā ar šīs direktīvas preambulas 24. apsvērumu un 2. panta d) un j) punktu, 13. pantu un 23. panta 1. un 2. punktu izriet, ka ir pieļaujama tāda valsts tiesību norma kā pamatlīetā aplūkotais *Zakon za ubezhishteto i bezhantsite* [Likuma par patvērumu un bēgļiem] 8. panta 9. punkts, kas pamato arī ārvalstnieka, kam piešķirts bēgļa statuss, ģimenes locekļu uzskatīšanu par bēgļiem, ja tas ir saderīgi ar viņa personīgo statusu un valsts tiesībās nav pamatojuma, kas liedz piešķirt bēgļa statusu?
- 7) Vai no Direktīvas 2011/95 10. panta noteikumiem par vajāšanas iemesliem izriet, ka apstākļi, ka Eiropas Cilvēktiesību tiesā tiek iesniegta attiecīgās personas sūdzība pret izcelsmes valsti, pamato tās piederību īpašai sociālajai grupai šīs direktīvas 10. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē, proti, vai sūdzības iesniegšana ir uzskatāma par politiskajiem uzskatiem direktīvas 10. panta 1. punkta e) apakšpunkta izpratnē?
- 8) Vai no Direktīvas 2013/32 46. panta 3. punkta izriet, ka tiesai lietā ir jāpārbauda jauns starptautiskās aizsardzības pamatojums, kas tiek iesniegts tiesvedības laikā, bet nav norādīts prasībā par lēmumu, ar kuru atteikta starptautiskā aizsardzība?
- 9) Vai no Direktīvas 2013/32 46. panta 3. punkta izriet, ka tiesas procesā par lēmumu, ar kuru atteikta starptautiskā aizsardzība, apstrīdēšanu tiesai ir jānovērtē starptautiskās aizsardzības pieteikuma pieņemamība, pamatojoties uz šīs direktīvas 33. panta 2. punkta e) apakšpunktu, ja pieteikums apstrīdētajā lēmumā – kā prasīts direktīvas 10. panta 2. punktā – vispirms ir novērtēts no tāda viedokļa, vai pieteikuma iesniedzējs ir kvalificējams kā bēglis, un pēc tam no viedokļa, vai viņš ir tiesīgs saņemt alternatīvo aizsardzību?

⁽¹⁾ OV 2013, L 180, 60. lpp.

⁽²⁾ OV 2011, L 337, 9. lpp.

⁽³⁾ OV 2013, L 180, 96. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 21. decembrī iesniedza Bundesfinanzhof
(Vācija) – Finanzamt Dachau/Achim Kollroß**

(Lieta C-660/16)

(2017/C 086/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Dachau